

Nedeľa po Novom roku

3.1.2021 Pukanec

4M 13, 25 – 28

„Po štyridsiatich dňoch sa vrátili z prieskumu krajiny. Šli, až prišli k Mojžišovi a Áronovi i k celému zboru Izraelcov na púšť Párán do Kádeša. Podali správu im i celému zboru a ukázali im ovocie krajiny. A rozpovedali mu : Prišli sme do krajiny, do ktorej si nás poslal. Naozaj oplýva mliekom a medom. Toto je jej ovocie. Ibaže ľud, ktorý obýva krajinu, je mocný a mestá má opevnené a veľmi veľké. Ba aj potomkov Anákových sme tam videli!“

Suspírium

Slávime Teba, Bože dnešným dňom,

Že svojho Syna si nám dal,

Aby bol naším milostivým Spasiteľom,

Aby bol našich duší Kráľ.

Daj prosíme by sme Ho víkali,

Pred ním sa v bázni, láske, úcte, v pokore srdca klaňali. Amen

Milí bratia, milé sestry.

V našom prečítanom kázňovom texte dnes nachádzame Izraelcov na ceste do vytúženej zaslúbenej zeme. Doposiaľ už prešli veľký kus vytyčenej trasy. Zatiaľ sa mohli veľakrát presvedčiť o tom, že Hospodin, ktorý ich pod vedením Mojžiša z Egypta vyviedol, to s nimi myslí naozaj vážne. Dokázal to v podobe zázračného vyslobodenia, prevedenia cez Červené more, každodenným nasýtením mannou, prepelicami a vodou. Svoju priazeň im Hospodin dokázal taktiež vtedy, keď im na hore Sinaj sprostredkoval svojich 10 prikázaní.

Takto sa, bratia a sestry, i my podobáme putujúcim Izraelcom. Život každého jedného z nás je cestou k určitému cieľu. Ako veriaci ľudia sme aj my počas minulého roka vnímali veľkosť Božej lásky a dobroty, ktorá sa pri nás mocne prejavovala, a to tak v duchovnej ako aj v materiálnej oblasti. Izraelci sú teda v podobnej situácii ako my. Oni stoja pred hranicami zaslúbenej zeme. My ešte stále stojíme na hranici nového roka. V oboch prípadoch je tu teda pred nami niečo nové. Zaslúbená zem v izraelskom prípade má svoje výhody. Vyzvedači to celému spoločenstvu Izraela dokazujú na ovocí a plodoch, ktoré doniesli. Dokonca sa tu hovorí o krajine, ktorá oplýva mliekom a medom. Takto označená krajina je teda hotový raj na zemi. Je to miesto, kde Pán Boh chce prebývať so svojim ľudom a mať s ním každodenné spoločenstvo.

Pre nás, milí bratia a sestry, tou zaslúbenou krajinou na začiatku nového roka 2015 nie je Izrael. Je ňou pre nás kráľovstvo nebeské, ktorého brány sú pre nás aj v tomto roku otvorené. Zaslúbenou krajinou pre nás je možnosť počúvať a čítať si slovo Božie a v ňom nachádzať usmernenia pre náš život. Zaslúbenou krajinou pre nás je možnosť v modlitbe sa rozprávať s Otcom nebeským, a to v istote, že nás počuje. Zaslúbenou krajinou pre nás je možnosť počúvať zvesť o tom, že Pán Boh tak miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho, ktorá nám zaznieva.

Zaslúbená zem kanaánska má však aj svoje nevýhody, ak to takto možno označiť. Vyzvedači vidia najväčší problém azda v dobre opevnených mestách a silných obyvateľoch, ktorí im pripomínajú až obrov. Práve to, strach s neprekonateľných hradieb a mocných súperov podkopáva u Izraelcov akúkoľvek dôveru v Hospodina. Toho Hospodina, ktorý sa pri svojom ľude doposiaľ toľkokrát dokázal.

Z toho vyplýva, že zaslúbená zem nie je celkom zadarmo. Najväčší podiel na jej zaujatí bude mať tak či tak napokon Pán Boh. Avšak Pán Boh chce, aby si každý spravil svoj podiel práce. To, že si

On spraví ten svoj, o tom pochybovať nemusíme. No On čaká, že ani my nebudeme stáť bokom a vykonáme to, čo sa očakáva od nás. Od Izraelcov sa v tej chvíli očakávalo, že budú svojmu Pánu Bohu mocne aj naďalej dôverovať. Že keď ich doviedol až sem, určite sa ich teraz nevzdá, ale svoje dobré dielo pri nich dokoná a dovedie až do konca. Od Božieho ľudu sa očakáva, že nebude panikáriť a stresovať, aj keď z ľudského hľadiska okolnosti nevyzerajú práve najlepšie. Ale kedy boli? Vyzeralo to azda dobre vtedy, keď ich faraón nechcel prepustiť? Vyzeralo to z ľudského pohľadu nádejne azda vtedy, keď pred Božím ľuďom sa rozprestieralo more a za pätami už mali prenasledujúcu egyptskú armádu? Nie, bratia a sestry, na tejto púti to nikdy nebolo z ľudského hľadiska ideálne. Ale práve v ľudskej slabosti sa Pán Boh dokonával a dokonáva, dokazoval a dokazuje ako ten, pre ktorého nič nie je nemožné. Tak aj v tejto chvíli sa od Izraelcov očakával postoj poslušnosti voči Pánu Bohu, najmä však dôvery, a to aj napriek tomu, že ľudské východiská a predpoklady boli priam beznádejné. Namiesto toho pri svojom ľude Hospodin vidí malomyselnosť, nedôveru, neveru, pohodlnosť, ba dokonca i vzburu. Ľudia pri prvých problémoch na ceste do zaslúbenej zeme, sa už neviem po koľký krát, búria. Túžia sa vrátiť späť do otroctva, do Egypta. No pravda je taká, že veľké ciele v živote sa nedajú dokázať bez námahy.

Toto rovnako tak dnes platí aj pre nás. Aj my sme presne tak ľahko ohroziteľní v dôvere oproti Pánu Bohu ako boli Izraeliti. Ved' čo všetko sme už doposiaľ od Pána Boha prijali ako Jeho dary pre nás, a predsa pri prvých životných skúškach a ťažkostiach neraz pochybujeme, reptáme, viera už nie je až taká pevná a neraz sa i vnútorne búrime, aj keď navonok sa nám to možno aj darí zakrývať. Tak aj v roku 2015 sa od nás čaká, tak ako aj od Izraelcov, že vykonáme to, čo je naša povinnosť. Nuž a našou prvoradou povinnosťou je báť sa Pána Boha a Jeho milovať. Iba tak sa totiž dá dosiahnuť nebeská krajina oplývajúca mliekom a medom.

Vyzvedači v našom texte prichádzajú k záveru, že akokoľvek úrodná a krásna je krajina, ktorá leží pred nimi a ktorá im je samotným Hospodinom prisľúbená, predsa nie je možné túto krajinu dobyť. Obyvateľstvo je totiž mocné. Čo zmôže Izrael proti dobre vyzbrojenému ľudu? Maloverní vyzvedači poukazujú na prekážky, ktoré sa im zdajú neprekonateľné. Ich slová nie sú slovami viery. Rýchlo zabúdajú na možnosti, ktorými disponuje Pán Boh. Takto svojimi pochybnosťami nakazia aj ostatných.

Áno, dostať sa do zaslúbenej zeme nebeského kráľovstva je asi aj náš vytúžený sen. Na ceste k nemu sa aj pri nás objavujú prekážky. Sú to rôzne pokušenia a pochybnosti, ktoré chcú otriasť našou vierou sa dôverou. Niekedy sú to choroby, inokedy zas neúspechy a pády, nepochopenie. Ale cez to všetko je možné prejsť. Dá sa to, lebo aj po našom boku je Pán Boh, ktorý sa vo svojich možnostiach a schopnostiach odvtedy nijako nezmenil. On je stále rovnako silný. A tú najpodstatnejšiu časť našej túžby po nebi už On pre nás naplnil. Spravil to vo svojom Synovi, ktorý svojím ponížením nám vydobyl povýšenie a svojou smrťou nám vybojoval zmierenie s Pánom Bohom a život večný. Od nás sa očakáva presne to, čo aj od Izraelcov. Dôvera, ktorá dokáže s Pánom Bohom počítať. Dôvera, ktorá sa dokáže na Pána Boha spoľahnúť.

Pravda je taká, sestry a bratia, že ľud Boží sa napokon do zaslúbenej zeme dostal a zaujal ju. Avšak až o 40 rokov neskôr a v celkom inom zložení. Pán Boh nevernú generáciu potrestal tým, že nechal blúdiť ďalších 40 rokov po púšti, až kým nevymreli všetci tí, ktorí vyšli z Egypta. Do zaslúbenej zeme sa dostali až ich potomkovia. Boli tak blízko. Zaslúbenú krajinu mali takmer na dosah, a predsa sa do nej nikdy nedostali, až na niekoľko verných, o ktorých sa Písmo Sväté zmieňuje.

Aj v tomto sme na tom podobne. Zaslúbená zem v podobe kráľovstva nebeského a v podobe každodenného spoločenstva a kontaktu s Pánom Bohom, je tu pre nás aj v novom roku 2015. Každý z nás ju má na dosah. No tak ako pri Izraelcoch všetko záviselo od viery, dôvery a oddanosti voči Hospodinovi, tak aj od nás sa tieto hodnoty očakávajú. Ony sú našou vstupenkou do nebeského Kanaánu, v ktorom, tak veríme – raz aj budeme. No kúsok z neho smieme prežívať už aj na tejto

zemi, a to v podobe Božej ochrany, starostlivosti o nás, Božieho vedenia i sprevádzania. Kúsok z nebeského kráľovstva môžeme vidieť všade tam, kde je láska, pokoj, radosť i zmierenie medzi ľuďmi. Toto vám zo srdca prajem na prahu nového roka 2015, na počiatku ktorého stojíme, a to v duchu slov Pána Ježiša: Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko ostatné vám bude pridané. Amen.

Modlitba:

Bože náš, zastali sme na prahu nového roku a čas plynie ďalej; ale kde máme vziať odvahu, aby sme vykročili smelo do budúcnosti, ak nie z viery, že Tvoja ruka nás bude viesť a chrániť? Kde vziať silu podujat' sa na veci, ktoré sme nevládali dokončiť a ktoré zostávajú pred nami ako nevyriešený problém, ak len nie z istoty, že Ty nás podoprieš, keď budeme klesať, že nás Ty zdvihneš, ak unavení budeme padať? Kde vziať istotu, že tento rok bude radostnejší, spokojnejší, ak nie z vedomia, že Ty riadiš a spravuješ tento svet a v ňom aj nás podľa svojej milostivej vôle? Pane, ďakujeme Ti za všetko, čo sme z Tvojej lásky a milosti dosiaľ prijali. Hneď v prvý deň tohto roku prichádzame k Tebe a predkladáme Ti všetky svoje starosti, starosti cirkvi i sveta, ktoré nám ležia na srdci. Prosíme Ťa, neodmietni nás. Prosíme Ťa za všetkých, ktorí klesajú pod ťarchou kríža a nevládu k Tebe prísť, alebo nevedia nájsť cestu k Tebe. Prosíme Ťa, zľutuj sa nad nimi. Naplň naše srdcia láskou, súcitom jeden k druhému, ochotnosťou pomôcť tam, kde je pomoci treba. Daj nám v tomto roku prísť bližšie k cieľu, ktorý si zaslúbil, že urobíš všetko nové. Amen

Piesne: Es: 32,74